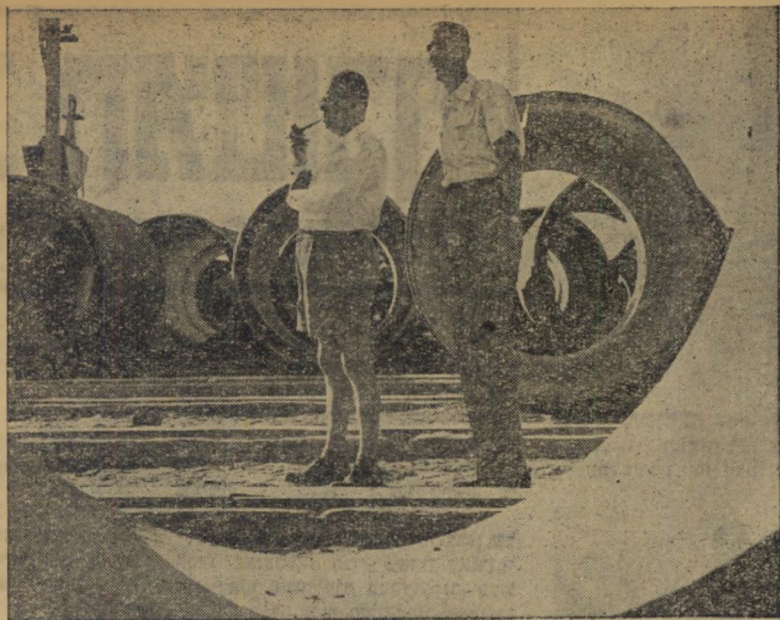

ראשיעיר זונבאנד (שמאל) במפעל הצנורות באשקדון
תוכנית משוגעת ומצבים דרמטיים

גרון, לא יודעת למה. צעקתי: בקשה, בקשה, מה עשיתי? אמר לי: ירצה להרוג אותך? יש לי מזל שהסכין הייתה מתה, לא חד. הייתי מתה ברגע. אחר כך השכבתי אותי, ר' בסכין עשה על העיניים ועל הגרון. עכשיו אני חולה, יש שש-עשרה דקירות, לא יודעת למה.

דרכי חיים

טעמה של און

שני גברים התגלגלו בבזבז הרביע ביום סגרירי, באדמות אל-קביה, נצרת, הנחיתו מכות איש על פרצוף רעהו. מסביבתם נר צר מעגל נשים מייבבות ומיללות: "חידול! הרפו!" הגברים המשיכו בשלהם תוך קלי לות ויריקות.

לפתע נשמעה יבבה חדה מלחם בכי. לעיר ניהם הגנהמות של הנוחכים נראה מוחמד עבדול מועטי יורק בבחילה את תנוך אוזניו של סלח מחמוד אלדס. הרפס החום התערב בצבע דמו של סלח.

סלח המייבב הרים את אוזניו הקטופה, ניסה, ללא הצלחה, להדביקה למקומה. הוא רץ אל הרופא בנצרת כשהוא משאיר אחריו פס אדום. הרופא הניד בראשו, הס' ביר שיכול רק לתפור את הפצע.

כשהובא בשבוע שעבר למשפט, נתברר כי מחירה של חצי האון במדינת ישראל הוא 50 ל"י קנס, ומאסר חודשיים על תנאי. מה היה טעם התנון?

השיב מוחמד: "טפו!"

תזכיר

מזכיר חדש זה יוזכר לקר-
ראים החל מהשבוע תצ-
פיות שנתגשמו אחרי ש-
עולם הזה- חזה אותן מראש,
הצעות שהוצאו לפועל או
מעשים שכאו כתגובה על
פרסומיו.

סודאן. העולם הזה (949) הציע כי מדינת ישראל תכיר מיד ברפור-
בליקה הסודאנית החדשה, על-מנת לרכוש את ירדיתיה ולהחריף את ה-
קרע בין סודאן לבין מצריים.
השבוע הודיע ראדיו קאהיר כי ממשלת ישראל שלחה ברכה רשמית לממשלה הסודאנית, הכירה בה על-
ידי כך שהפאקס.

הרשימה השחורה. (העולם הזה (949) פירסם בהבלטה את גילויי שורות המונדוביס על סוחרי הבשר מאיר עזרא, שהשתתף בהברחת 20 טון בשר, ושמאל לחוביק, שרימה את המדינה אך המשיך ליהנות מחס-
דיו של המפקח על המזונות.
השבוע הודיע שר המסחר והתע-
שייה כי בוסל הרשיון שניתן לעזרא ולחוביקי בקשר לעיסקה של ייבוא כ-5000 טון בשר קפוא מארגנטינה.

במדינה

(המשך מעמוד 8)

וגרמניה, ממונה על יחידה של מלחמה פסיכ-
לוגית. הקפטן, שיכול היה להשאר הרחק בעורף, היה בין הראשונים שדהרו על מני אטיליה, אל תוך גרמניה הנאצית.

כאשר תמה המלחמה, נראה לו אולם ההרצאות שקט מדי. הוא קיבל על עצמו לנהל מחנה-שבויים של 79 אלף שבויי-מלחמה אי-טלקיים. עבור שגועותיו המזהירות ויכולתו לבצע, קיבל את תודת האימפריה הבריטית ודרגת מייג'ור (רב-סרן).

היו אלה אותם השגועות שעשו ממנו תושב קבוע של אשקלון. בהכנסו השבוע למכוניתו, לאחר יום עבודה במשרדו באש-קלון, העיר שהועלתה מן החולות על-ידו, קיבל יחזקאל זונבאנד התקפליב, הוא מת במקום. בגיל 56, מרחק צעדים אחדים מן המרפאה הנוצצת שהוקמה בחלק משגועותיו תיו המזהירות.

פנשים

הדרך לתשובה

בשעת לילה מאוחרת נשמעו דפיקות עזות בדירת משפחת זגורי בעיר התחתית בחיפה. סימה זגורי (22) צעירה שחור-רת שיער, בעלת גוף תמידי ודק, לבשה חלוק בית, ניגשה אל הדלת לפתוח לדופקים. באפלה הבחינה סימה בדמותו המוכרת של אלי (מוגריב) ורדי (26). בידו היה אק-דח.

ארבע שנים קודם לכן, הייתה סימה נע-רה תמימה, ובישנית ונאה שה אך עזבה את הקיבוץ בו התחנכה בכדי לצאת אל העולם הרחב, אל תל-אביב. סימה לא באה לה באמצעים כדי למצוא את מחייתה, היא הייתה מוכנה לעבודה קשה, עבודה כעוורת בית פשוטה, טספה רצפות, הריחה כלים. כך התגלגלה לבתים שונים בהם הכירה סר-פוטס שונים ומשונים.

בדירת רופא נשים ברחוב דיונוף הכר רה סימה נערה בשם אילנה, שהיתה מבקרת בקביעות אצל הרופא. נראה ששטפת ה-רצפה החיננית משכה את תשומת לבו של אילנה שכן זו פנתה אליה באחד הימים בהצעה: "למה לך לעבוד קשה ולחשים כר מעט? בואי עמי ותרווחי הון". איל-נה פרטה על המיתר הנכון בליבה של סימה. היא הפכה ליצאנית רחוב המשוט-ט ברחוב הירקון.

ידד למכירה. במהרה למדה סימה את סודות המקצוע, נוכחה לדעת כי יצאנית זק-קה להגנה מפני לקוחות גסירות. נות-ני חסות נמצאו בשפע, צעירים בעלי אר-רוף המוכנים לפרוש כנפיהם מעל כל גו-קק, תמורת מחצית הרווחים כמובן.

סימה הכירה אחד מהם, התאהבה בו מיד. הוא לא היה איש לאהבה של נע-רת-הרחוב, הבטיח לה נשואים ברגע ש-יצאבר סכום כסף מספיק. סימה עברה יומם ולילה, מלבד לקוחות הרחוב הייתה עוב-דת גם למען בחיבה בושית הגדולים, סוטה את כל כספה לאהובה, נמנעה מלקנות לעצמה אפילו בגדים חדשים.

אולם סכום הכסף מאן להצטר. חלפה שנה ולא נראה כל סיכוי לנישואים קרובים. סימה הבינה כי רומתה על ידי אהובה, הח-ליטה לעזוב. בנותיים נכנסה להריון, ילדה בן שנמסר לאימוץ תמורת סכום כסף הגון. המאהב ראה בה רכישו הפרטי שאין לתת לו להישמש מידי. התקפה מלחה מכות רצח הבהירה לסימה כי הדרך היחידה להשאר בתחום היא להמשיך לעבוד עבור מעבי-דה.

מוכרי פלאפל אומללים. יום אחד נעלמה סימה, חזרה לבית הוריה בחי-פה, הודיעה כי ברצונה לשוב למוטב להי-שא לאמריקאי שהבטיח להוצאה מהארץ. אותו יאנקי סובליב שכה לכלול בחשבונם כי סימה אינה רשאית עדיין להתחיל על מעשיה, יש לה בעלים והם המחליטים ב-מקומה. אלה התחקו על עקבותיה, רדפו אחריה לחיפה אימו לשרפה חיים אם לא תחזור לעבוד עמם. סימה ביקשה את הגנת חמשטרה.

השבוע הוכיחה משטרת ישראל כי עב-דו של אדם אינו שונע בעדו את הדרך

אם אקבל מכתב נוסף ובו בקשה למי-סור את כתובתה של העלמה אסתר לוינסקי — אצוחה. הרני מצהירה בזה קבל עם ועדה, שאין לי וללוחמת ה-חיפאית שום קשר, ואנא, חידלו לבקש ממני את כתובתה.

אריסטוקרטיה עממית

כרצוני להתכתב עם נטרה לא המונית, אך גם לא אצילית. כותב לי (852/820), איש צעיר בן 27 הטוען שהוא חובב ספורט, מר-סיקה קלאסית ותיאטרון. לא סובל קולנוע וסנובים. את דעותיו אלה הוא מוכן להביע בכתב לנערה חיפאית.

אחת מן החברה

רשות הכתיבה ל (852/821): "כאשר נר-יו מאחרי ששעשירה ומחצה השנים הרא-שנות לחי, החלו עיני הכחולות (1) תרות אחרי אחד המוצא עצמו ראוי ומתאים ל-סיטוס שבמכות. חתונתם נשחונגה בהם: שערות חשודות כחם (100% טנים מתוקים וחמורים ומסרי נוסף אינם יכולים ל-בישני בשום מקום ובשום זמן... חשכלתי רחבה וביכולתי לעניין כל נציג המין החזק, ללא רתעה. נתברכתי בחוש הומור ובזיקה חברתית מובהקים לצבירת כמון. ולסיכום — הרני הרוקן של אחת מן החברה מהשבר עית חומנית במסדר הקרוי תיכונעירוגי בתל-אביב.

כשם אלהים, לא סגונית

(852/822) חשב משר כל הזמן את מדורי לולו וטפסי. ער שהחליט להצטרף לו גם הוא. סובל שהשתתפותו מעלה פלאים את רמתו של המדור, ואני אסירת תודה לו על שהאיל לכבדתי בנכחותו הכתובה. מה טוב! — ובכן, הוא בן 22, בעל קומה ממוצעת, שער ערמני, עיני כחולות ושסמו נדל פרע (ואלי בנלל העבודה שהוא מסל). השכלתו תיכונית. הוא אומר כי הוא רובב טיולים עד לשבעה, איננו מעשן, אי-נון משכיר ואף לא כופס. על הנערה ש-הוצעה להתכתב איתו, להיות, אם אפשר, לבוגרית כמון, לאהוב טיולים, מהליאביב כי מן העבודה, אך בשום מניס ואופן לא סגונית. מתנה הוא, נושא התחבחות לא חשוכ. הוא כסוח שיסתר עם כולו.

סמינרספית. גבוהה ותמירה תיאורה פנימית צעירה, בת 17, שלמי תיאורה אני מניחה שהיא חמורה (852/823), מספרת לי שהתברר שלה נמאסה עזר, כולל 2 חברים שהיו לה ער כה. היא אומרת שהיא בנודה ותמירה, רוצה להתכתב על כן עם צעיר שנילו מרחק בין 21 ו-25, שהיה חובב מוסיקה, קולנוע, וספרות וכמובן, גם נחמה. מוסיקה, פשטות, מבקשות

מאחורי המספר הבנאלי (852/824) מסתת-רים ארבעה יורדים צעירים בני 22-23. ח-השוואים להקם שמיינים חברותיים שתנון ת-חיים חמודים כאחיות ורעות, הרקת הסנוכיות הקטירות מעל פני הנוער וקידום לקראת תר-כות מוסר ובעיקר — אומרים הם — פשטות וטקיות

התועה ברכי חלב

כדי לא להרני את (852/825) הסבורה, משום מה, שאני אירונית, הרני מבארה את מכתבה כלשונ:

"חזמן הוא דבר מור. בן רות, זוכרתי את אותם הימים אשר מדי פעם בפעם קראתי את פורו ההכתבות כאלת דבר מיותר בעתון, וכעת, כעת רצוני הוא בהתכתבות עם איש האנשים שעבר ובכיר את החיים וכן בעל רצון להקריש חלק מומנו ולא מתוך שיער (מום) לאותו לב סתום המהלכת באותם רכי-החיים אשר מכילים בקרבם חלומות ואכזבות, ששונות בעצת וכן, בתקוה שאני יקשה לו להנצחים בכתב ולו רק למיין חלומי כדברי ניהת. כי נבר בעלמה ועלמה בנבר יבקשו נחמה. כתשובה יקבל האחר אשר נאמנות ושפירת סור לא תהיה מחוץ לתחומי אופיו. ויוסיו אשר יושבע בשליחת תמונה. כמו כן עליו להיות ניטלמן מעל גיל 22. ישר ובה בעל בטחון מוצק אך לא עקשן. איש שיהא תוקסם או חובב מוסיקה, קולנוע וטיולים. אם זה ברנל או סבכונות לא משנה. רק ש-העית החרוף השנואות יתלפו במהירות ה-בוק. בתפילת אל מלא בקשות למציאת האדם האידיאלי".

אל תנסו למצוא כאן כלכול דפוס או משור מעין זה. המכתב הועתק כלשונ.

ההתראות לעבור שנתיים

מתוקה. איזה סיפור חמוד את מספרת לי: את בת 15, הוא פועל ועובד בבנין הנבנה לידכם. טפטפת אחי מעט ואת מתחילה לבכות שהקומה השלישית הר-לכת וגמרה. הכל, אילו היה זה גורד שחקים, היה לכם יותר זמן להכיר איש את רעותו — ומי ידע — ואפילו לשכות הכל לפני הגג. כי הרי תידי, מתוקה, שכל 15 הוא צעיר מדי לאה-בה. לא, אינך מגוונת ואף לא פראית. סתם מבולבלת במקצת, כיאה לגילך. הובר דומה לכירסום תפוחי בוסר ור-עשית העשיות. האהבה דומה לתפר-חיים. אם הם נקטסים מוקדם מדי — הרי הם מעלים העשיות. חכי, כתבי לי בעוד שנתיים, מבטיחה?